

இயேசு காவியம் உணர்த்தும் இறைநெறிக் கொள்கைகள்

ஜெ. இராஜ சொர்ணம் அ. *

அ¹ தமிழ்த்துறை, சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, தாம்பரம், சென்னை-600059, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Theological principles in the epic of Jesus

J. Raja Sornam a, *

^a Department of Tamil, Madras Christian College, Tambaram, Chennai -600 059, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sorna.charu@gmail.com

Received: 04-01-2021
Revised: 13-04-2021
Accepted: 21-04-2021
Published: 30-04-2021

ABSTRACT

Jesus Christ is one of the most remarkable in the history of the world, the "sovereign" of many who enriched spiritual morality. Many scholars have created the biography of Jesus and a portion of the epic as a book. Among them were Veeramamunivar, The works of Krishnapillai, John Palm, Kannadasan and Nirmala Suresh are remarkable. The bead of this epic is the Sermon on the Mount of Jesus Christ. This hill fall is also referred to as 'Puratchi Osai'. The purpose of this article is to know the principles of the ology that jesus compares the blessed part of the epic mountain shower and the biblical gospel with it.

Keywords: Jesus, Sermon on the Mount, Puratchi Osai, Spiritual

முன்னுரை

உலக வரலாற்றில் ஆன்மீக நெறியை வளப்படுத்திய பலருள் 'இறைமைந்தர்' எனப்படும் இயேசுகிறிஸ்து குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் காவியமாகவும் காவியத்தின் ஒரு பகுதியை நூலாகவும் அநேக அறிஞர்கள் படைத்துள்ளனர். அவற்றில் வீர்மாமுனிவர் (1726), எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை (1860, 1894), ஜான் பால்மர் (1865), கண்ணதாசன் (1982), நிர்மலா சுரேஷ் (2001) ஆகியோர் படைத்துள்ள படைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை எனலாம். இவற்றுள் கவிஞர் கண்ணதாசனின் படைப்பாகிய "இயேசு காவியம்" இறவாக்காவியம் எனலாம். இக்காவியத்தின் மணிமுடி போல் திகழுவது இயேசுகிறிஸ்துவின் மலைப்பொழிவு ஆகும். இம்மலைப்பொழிவினை 'புரட்சி ஓசை' எனவும் கண்ணதாசன் குறிப்பிடுகிறார். இயேசு காவிய மலைப்பொழிவினில் "பேறுபெற்றோர்" என்ற ஒரு பகுதியையும் அதனோடு தொடர்புடைய விவிலிய நற்செய்திப் பகுதியையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி அவை உணர்த்தும் இறைநெறிக் கொள்கைகளை அறிந்து கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

இயேசு காவியம்

கவிஞரின் படைப்பாகிய "இயேசு காவியம்" இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைக் கவிதை நடையில் விவரிக்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்த நூலாக அமைந்துள்ளது. இக்காவியமானது பாயிரத்தில் தொடங்கி மங்களத்தில் முடிவடைகிறது. இக்காவியம் ஐந்து பாகங்களாக பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன,

1. முதல் பாகம் - பிறப்பு

2. இரண்டாம் பாகம் - தயாரிப்பு
3. மூன்றாம் பாகம் - பொது வாழ்வு
4. நான்காம் பாகம் - பாடிகள்
5. ஐந்தாம் பாகம் - மகிமை.

மேலும், இந்த ஐந்து பாகங்களும் 149 சிறுசிறு தலைப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முழுக்காவியமாக அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இயேசுகாவியம் முழுமையும் விவிலியத்தின் புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களான மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகிய நற்செய்தி நூல்களின் அடித்தளமாக விளங்குகிறது. காவியப் போக்கில் ஆங்காங்கே கவிஞரின் விளக்கமும் காணப்படுகிறது. இறைநெறி என்பது மனிதரை இறைவனிடம் வழிநடத்துவதாகும். சங்ககாலத்தில் இறைநெறி என்பது இயற்கை வாழ்வியல், உண்மை மற்றும் உணர்வுநிலை சார்ந்ததாக அமைந்திருந்தது. இறைநெறி குறித்து மு.வ. அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, “கடவுளின் நெறியில் அன்பும் உண்மையும் ஒளிர்கின்றன என்பதும் வாழ்க்கையை அந்த நெறியில் அமைத்து நடத்தினால் எளிதாக அமையும்” என்கிறார். நெறியுடன் வாழ்வதை விவிலியமும் “ஆண்டவரே! உமது நீதியின் பாதையில் என்னை நடத்தும் உமது செம்மையான நெறியை எனக்குக் காட்டியருளும்” (தி.பா. 5:8) எனச் சுட்டுகிறது.

மலைப்பொழிவு

வாழ்க்கையை இறைநெறியில் அமைப்பதற்குத் தகுந்த அடிப்படையான வழிமுறைகளை இயேசு கிறிஸ்து மலைப்பொழிவில் விளக்குவதைத் திருவிவிலியத்தில் காணமுடிகிறது. இயேசு காவியத்தில், இயேசுவின் மலைப்பொழிவானது மூன்றாம் பாகத்தில் முப்பத்தொன்றாம் சிறுபகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பகுதியில், மக்களை இறைநெறியில் வழிநடத்த எட்டு வகை மனிதர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வெண்வகையோரை ஏழையரின் உள்ளத்தோர், துயருறுவோர், கனிவுடையோர், நீதியை நிலைநாட்டும் விருப்பம் உடையோர், இரக்கம் உடையோர், தூய்மையான உள்ளம் உடையோர், அமைதியை ஏற்படுத்துவோர் மற்றும் அறத்தின் பொருட்டுத் துன்புறுத்தப்படுவோர் என திருவிவிலியம் குறிப்பிடுகின்றது. இவர்களை “நற்பேறு பெற்றோர்” எனவும் குறிப்பிடலாம். “நற்பேறு” எனும் சொல் ‘மக்காரியோஸ்’ என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகும். மக்காரியோஸ் என்றால் மகிழ்ச்சி என்று பொருள் (William Barclay, 1981). நற்பேறு பெற்றோர் என்றால் மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்கு உரியவர் எனப் பொருள்படும்.

ஏழையரின் உள்ளத்தோர்

மகிழ்ச்சிக்கு உரியவராக மலைப்பொழிவு குறிப்பிடும் எண்மரில் முதலிடம் பெறுவோர் ஏழையரின் உள்ளத்தோர். உலக செல்வத்தைச் சார்ந்து நில்லாமல் இறைவனை நம்பி வாழ்பவரே ஏழையரின் உள்ளத்தோர் ஆவர். திருவிவிலியம் கூறும் இக்கருத்தைக் கவியரசர்,

எளிய மனத்தோர் பேறுபெற் றோரென

எடுத்ததும் அவர் சொன்னார் - இதில்

எளிமை என்பது பற்றில் லாமை

இறைவனை நம்புவதே

என விளக்க முயல்கிறார் (Kannadasan, 1982). உலகப்பொருள் மீது பற்றில்லாமல் இறைவனை நம்பி எளிமையான வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்னும் இறைநெறிக் கொள்கையை விளக்குகிறது. இதனை ‘எளிமை உடைமை’ எனவும் குறிப்பிடலாம்.

துயருறுவோர்

நற்பேற்றிற்குரிய மற்றொரு கூட்டம் துயரப்படுகிறவர்களாக விவிலியம் குறிப்பிடுகிறது. துன்பத்தினால் வருந்தி அழுபவர்கள் அத்துன்பங்களை எண்ணி வருந்தாமல், கடவுளிடம் தன் துன்பத்துக்காகவும் மற்றவர்களுக்காகவும் இறைவனிடம் வேண்டுகல் செய்யும்போது ஆறுதலடைவர்! என இறைமகன் கூறினார். இதனைத்,

துயரம் உறுவோர் பேறுபெற் றோரெனத்

துயமகன் சொன்னார் - அந்தத்

துயரம் அடைவோர் ஆறுதல் பெறுவர்

துன்பங்களை எண்ணார்

என்று கவிஞர் சுட்டி விளக்குகிறார் (Kannadasan, 1982). இதன் தொடர்ச்சியாக, மதுவும் கீதமும் ஆயிரம் இன்பங்களை அடைவது தான் பெருமை என்று எண்ணும் மானிட உள்ளங்கள் வயிற்றையே பெரிதாய் எண்ணி வாழ்வார்! இது வாழ்வல்ல! எனும் நெறியைத் திறம்படக் குறிப்பிடுகிறார்.

கனிவுடையோர்

'கனிவுடையோர்' என்ற சொல் பரிசுத்த வேதாகமத்தில் 'சாந்தகுணமுள்ளோர்' என்ற சொல்லாகக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. கனிவு என்பதற்கு அமைதி, தயவு, பொறுமை என்னும் பொருளினைக் கழகத் தமிழ் அகராதி சுட்டுகிறது (Kazhaga pulavar kuluvinar, 2010). மாந்தருள் அமைதி, தயவு மற்றும் பொறுமை ஆகிய குணநலன்கள் நிறைந்து இருப்போரை சாந்தமுடையோர் எனலாம். இதனைக் கண்ணதாசன்,

சாந்தம் உடையோர் பேறுபெற் றோரெனத்

தத்துவமும் சொன்னார் - இந்தத்

தாரணி முழுவதும் அவர்களுக் குரியது

தலைவர் அவரென்றார்!

என்று குறிப்பிடுகிறார் (Kannadasan, 1982). சாந்தத்தோடு இருந்தால் உலகம் அவர்களுக்குரியது. அவர்களே விண்ணுலகையும் மண்ணுலகையும் ஆளும் மகத்துவம் உடையவர்களாக இருப்பார் என்னும் விவிலிய நெறியே வாழ்வியல் நெறி என்பதைக் கவிஞர் கவித்துவத்துடன் உணர்த்துகிறார்.

நீதி நிலைநாட்டும் விருப்பம் உடையோர்

விவிலியம் கூறும் மற்றொரு வகை பேறுபெற்றோர் நீதியின் மேல் பற்றுள்ளம் கொண்டோர். அதாவது உண்மையின் மீது பற்றுள்ளம் கொண்டோர்! இவர்கள், அறவாழ்வின் வழியே நிறைவான மகிழ்ச்சியைப் பெறுவர். உலக வாழ்வில் தேடும் பொருளாதாரத்திலும் உன்னத அறம் வேண்டும். இக்கருத்தையே வள்ளுவர்,

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை

நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து (இல்வாழ்க்கை -48)

என்னும் திருக்குறளில் பிறரை நல்வழியில் வாழவைத்து, தானும் அவ்வழி தவறாமல் வாழ்வோரின் குடும்ப வாழ்வு துறவற வாழ்விலும் சிறந்ததாகும் எனக் குறிப்பிடுகிறார் (Esadasan, 2000). கவிஞர் இதை,

ஓதும் பொருளா தாரம் தனிலும்

உன்னத அறம்வேண்டும் - புவி

உயர்வுத் தாழ்வுத் இல்லா தான

வாழ்வினைப் பெற வேண்டும்

என அறம் குறித்து வலியுறுத்துகிறார் (Kannadasan, 1982). வாழ்வில் தேடும் பொருளாதாரத்திலும் உயர்ந்த அறம் வேண்டும். மேலும் இந்தப் புவியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லாத வாழ்வு வாழவேண்டும் எனும் நெறியையும் திறம்பட விளக்குகிறார்.

இரக்கம் உடையோர்

இரக்கமுடையோரைப் பற்றி விவிலியம் இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர் என்பதான அன்புக் கட்டளையிடுகிறது. இரக்கம் என்பதற்கு 'அருள்' மற்றும் 'மனவுருக்கம்' என்பது பொருள் ஆகும். இரக்கம் உடையோர் பெருமகிழ்ச்சிக்கு உரியவர் ஆவர். அவர்கள் இரக்கத்தைக் காட்டி இரக்கத்தைப் பெறும் தன்மை உடையவராக இருப்பர் என்பதை,

இரக்கம் உடையோர் பேறுபெற்றோரென

இயேசு பிரான் சொன்னார் - அவர்

இரக்கம் காட்டி இரக்கத்தைப் பெறுவர்

இதுதான் பரிசென்றார்

எனச் சிறப்பித்து உரைக்கிறார். இரக்கம் பெறுவோர் மற்றவர்களிடத்தும் இரக்கமாக இருக்க வேண்டும். மேலும், இரக்கமில்லாத மனிதர்களிடம் இறக்கும் போது தண்ணீர் கேட்டாலும் கொடுப்பது இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களிடம் இரக்கமில்லை என்கிறார் கவிஞர். 'இரக்கமுடைமை' மனிதநேயத்துக்கு அடிப்படையான ஒரு நெறி ஆகும்.

தூய்மையான உள்ளம் உடையோர்

தூய்மையான உள்ளம் உடையோர் மகிழ்ச்சி உடையவராவர். அவர்கள் இறைவனைக் காண்பார் என்பது விவிலியக் கருத்து. இதனை விளக்க வந்த கவிஞர்,

தூய்மனத் தோர் பேறுபெற்றோரெனத்

தூய்மகன் சொன்னார் - அவர்

தோன்றும் கடவுளை நேரில் காண்பார்

சொர்க்கம் வருமென்பார்

என எடுத்துரைக்கிறார். கறை இல்லா உள்ளத்துடன் வாழ்ந்தால் கடவுளைக் காண்பார். சொர்க்கத்தையும் சென்றடைவர். மேலும், இவ்வுலகின் மயக்கும் இன்பங்கள் எல்லாம் மறுநாள் கவலைகளே! என்றும் மக்களின் வாயும் வயிறும் உலக ஆசையில் விழுந்தால் வாழ்க்கை பாலைவனம் எனவும், தூய உள்ளத்துடன் வாழ்ந்தால் வாழ்க்கை சோலைவனம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இதன் வழியாக, இறைவன் தூயவர்! அவரைப் போலவே மக்களும் உண்மையான உள்ளத்தோடு வாழும் வாழ்க்கை இறைவனை அடைவதற்குரிய வழியாகும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

அமைதியை ஏற்படுத்துவோர்

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும், தான் நிம்மதியாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணமே மேலோங்கி இருக்கிறது. அமைதியாக வாழ்வதை விட, அமைதியை ஏற்படுத்துகிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அமைதியை ஏற்படுத்துவோர் கடவுளின் மக்கள் என்று அழைக்கப்படுவர் என்பதைக் கவிஞர்,

அமைதி கொடுப்போர் பேறுபெற்றோரென
அன்புமகன் சொன்னார் - இங்கு
ஆண்டவன் பெற்ற பிள்ளைகள் எல்லாம்
அவர்கள் தானென்றார்!

என விவிலியத்தின் வழிநின்று விளக்கமளிக்கின்றார். மேலும், சண்டை சச்சரவும் பொய்யுறவும் அமைதியைச் சீர்குலைக்கின்றன. ஆயிரம் போட்டிகளும், வீண்கனவுகளும் வாழ்வில் நீங்கி விட்டால் அமைதியானது மனதில் மலையளவு இருக்கும் என்ற புதிய விளக்கத்தையும் கவிஞர் சுட்டுகிறார். சண்டை சச்சரவு, பொய்யான மனித உறவு, தேவையற்ற போட்டிகள், வீண்கனவுகள் வாழ்வின் அமைதியைக் கெடுக்கின்றன. அமைதி கெடுப்பனவற்றை வாழ்விலிருந்து நீக்கினால் நாம் இறைவனின் பிள்ளைகள் என்பதைத் தெளிவாய் உணர முடிகிறது.

அறத்தின் பொருட்டுத் துன்புறுத்தப்படுவோர்

அறத்தின் பொருட்டுத் துன்பம் அடைகிறவர்கள் மிகுந்த பேறுபெற்றோர். அவர்கள் நேராக இறைவனின் இல்லத்தை அடைவார்கள் என்னும் நற்செய்திக் கருத்தை உணர்த்த,

நீதிக் காகத் துன்பம் உறுவோர்
பேறுபெற்றோரென்றார் - அவர்
நேரே அடைவர் விண்ணர சென்றே
நிச்சயமாய்ச் சொன்னார்

எனத் தெளிவுபடுத்துகிறார். மனிதர்கள் சுகபோகம் மற்றும் சுயநலத்துடன் வாழ்ந்து நீதியை நிலைநாட்ட மறந்துவிடுகின்றனர். நேர்மையாய் வாழ்வதின்மித்தம் வேதனைகளையும் இன்னல்களையும் பெறுவோர்களே விண்ணரசாகிய இறைவனின் குடும்பத்தில் பங்குடையோராவர் என விவிலியம் பறைசாற்றுகிறது.

முடிவுரை

பக்தியின் மொழி எனக் குறிப்பிடப்படுவது தமிழ் மொழியாகும். பெரும்பாலான தமிழ் இலக்கியங்களில் இறைநெறிக்கொள்கைகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் திருவிவிலியம் பறைசாற்றும் இறைநெறிக்கொள்கைகள் நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை அறிவுறுத்துகிறது. விவிலியத்தின் வழிநின்று கவிதை நடையில் இயேசு காவியத்தைப் படைத்திருப்பதில் கவிஞரின் கவித்திறத்தைக் காணமுடிகிறது. மலைப்பொழிவின் பகுதியில், மக்களை இறைநெறியில் வழிநடத்த எட்டு வகை மனிதர்களைக் குறித்து இயேசுகிறிஸ்து விளக்குகிறார். இவ்வெண்வகையோரை ஏழையரின் உள்ளத்தோர், துயருறுவோர், சாந்தகுணமுள்ளோர், நீதி நிலைநாட்டும் விருப்பம் உடையோர், இரக்கம் உடையோர், தூய்மையான உள்ளம் உடையோர், அமைதியை ஏற்படுத்துவோர் மற்றும் அறத்தின் பொருட்டுத் துன்புறுத்தப்படுவோர் என திருவிவிலியம் குறிப்பிடுகின்றது. இறைவனைப் பின்பற்ற விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் கடைபிடிக்க வேண்டிய வழிமுறைகளை இயேசுவின் மலைப்பொழிவான “பேறுபெற்றோர்” வாக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. இப்பகுதியில் எளிமை, ஆறுதல், சாந்தம், நீதி, இரக்கம், தூய் உள்ளம், அமைதி, அறம் ஆகிய எண்வகை வாழ்வியல் நெறிகள் குறித்து விளக்கப்படுகிறது. இவ்வாழ்வியல் நெறிகள் இறைவனிடம் வழி நடத்தும் இறைநெறிகள் என்பதை இக்கட்டுரையின் வழியாக அறியலாம்.

References

Esadasan, P.S., (2000) Thirukkural and Thiruviviliyam, Dasan pathippagam, Chennai, India

Kannadasan, (1982) Yesu kaviyam, Kalaikaviri, Tiruchirappalli, India

Kazhaga pulavar kuluvinar, (2010) Kazhaga Tamil Dictionary, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tirunelveli,

William Barclay, (1981) The Daily Study Bible, The Gospel at mathew, Vol. I, Chapters 1-10, Theological Publication in India, Bangalore

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License